

DIN GROZAVIILE

RAZBOIULUI

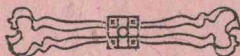
MONDIAL

DE

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Preotul O. D. SANDULESCU

BOGDAN — TELEORMAN

— 1924 —

Institutul de Arte Grafice „LUMINA TELEORMANULUI” s. a.

TURNU-MĂGURELE, STRADA INDEPENDENȚEI No. 23

E. O.

20023

Din Grozăviile Războiului Mondial

DE

Pr. O. D. SĂNDULESCU

BOGDANA—TELEORMAN

— 1924 —

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE „LUMINA TELEORMANULUI

T. MĂGURELE, STRADA INDEPENDENȚEI No. 23

E. O. Cluj.

Nr. 1484 1924

Din grozăviile războiului mondial

Impuşcarea Preotului C. Păunescu din com. Radomireşti-Olt

— de către trupele germane —

Războiul cel mare, care a sguduit din temelie, aproape întreaga lume, dar mai ales ţara noastră Românească, am putea spune că s'a terminat.

Dacă însă pentru noi ca naţiune, acest război a adus un mare câştig, alipind la sânul Patriei Mume, pe toţi fraţii noştri subjugăţi de peste Nistru şi Carpaţi, care de secole întregi zăceau sub călcâiul asupritor al duşmanului, nu se poate tăgădui, că pentru unii în parte a adus un întreg cortegiu de nenorocire, lăsând pe drumuri familii întregi şi aşternând pentru totdeauna în casele lor, doliul înfricoşător al morţii.

Am fost de multe ori martor ocular, la o mulţime de scene sfâşietoare, când mintea întunecată a asupritorilor, pierzându-şi complect cumpătul şi uitându-şi că sălăslueşte în trupul omului zidirea cea mai perfectă a Domnului, pune la cale tot felul de nelegiuiri, lovind şi sfărâmând tot cei sta 'nainte şi n'ar fi fost de partea lor.

Mărturisesc chiar, că mă obişnuisem a vedea în aceste apucături sălbătice, cu toate că ne găseam în secolul al 21-lea, legile fireşti ale războaielor din trecut şi de multe ori la auzul multora dintr'aceste urgii, în dreptate mai ales împotriva celor ce nu puteau să se apere, cedam.

Am fost chiar eu supus în nenumărate rânduri la grele încercări de felul celor de mai sus dar nimic nu m'a înspăimântat şi cu nimic nu m'a făcut să dau înapoi dela datoria de ostaş vrednic al ţarei şi mai ales de urmaş drept al lui Hristos.

Mulţi au suferit prigoniri, închisori, tot felul de surghiniri prin lagăre, dela duşmanii care invadaseră ţara şi căutau să ne lase în sapă de lemn, mulţi şi-au dat viaţa luptând cu furia a-

supritorilor, dar iarăş nu-i mai puţin adevărat, că şi mulţi din cei rămaşi în teritoriul ocupat s'au pus în slujba inamicului, servindu-i tot felul de informaţii veninoase pentru noi. Lumea întreagă ştie că trădători de neam au fost, sunt şi vor fi cât lumea va trăi şi Istoria popoarelor din cea mai adâncă antichitate ne pune în faţă numele acestora şi îi înfierează ca pe cei mai de jos vieţuitori.

Ţi se strânge inima de durere şi ţi se cutremură şi cel mai din urmă fir de păr din cap, când printre toate aceste vânzări de neam dai de unele ca acelea, în care ura celor ce s'au răsbunat, a trecut orice margine, şi dacă zic până la un loc i se poate ierta învingătorului de a uză de tot felul de mijloace în luptă contra celui cu care se bate, apoi acesta nu-i poate fi ertat întru nimic trădătorului care a uneltit prin tot felul de minciuni, la prăbuşirea Patriei cât şi a fraţilor lui.

S'au stins familii cinstite, s'au dus pe lumea cealaltă suflete tinere, s'au prefăcut poate în ţărână trupurile acestor iubitori de neam şi ţară, sufletele lor trăesc însă astăzi vi de tot alături de ale noastre, chipurile lor nevinovate apar şi mai blând în faţa noastră, iar mai presus de toate vocea sângelui lor de fraţi nevinovaţi ne chiamă mai mult ca ori când să dăm la iveală pe cei ce i-au vândut duşmanului setos de sânge.

Aproape că nu este colţ de ţară unde să nu se zărească ridicături de pământ, însemnat la capul dinspre răsărit cu câte o cruce de lemn care să amintească călătorului obosit, că aci zac pentru totdeauna, trupurile acestor eroi ai neamului.

Căci dacă cu drept cuvânt se poate zice că la făurirea idealului mareţ, dorit de veacuri de neamul nostru, au contribuit în mare parte eroii de la Mărăşti, Mărăşeşti, Oituz, Valea Jiului etc., nu trebuie să uităm că cu acelaş avânt şi aceiaşi dragoste de neam au contribuit şi mulţi dintre aceştia rămaşi în teritoriul ocupat, cari au fost sacrificaţi pe altarul patriei de furia nemiloasă a duşmanului asupritor.

Dar ori cât ne-am trudi noi, să zugrăvim în culori vii, această epocă de tristă amintire, ori cât am căuta să scărmăm în ţărâna acestor eroi, răspunderea celor ce i-au vândut, nu contribuim cu nimic mai mult la dovedirea acestor nelegiuiri, dacă nu purm la îndemâna cititorilor, cazuri bine cunoscute şi văzute de o lume întreagă.

Convinşi de adevărul acesta netăgăduit, se mai găsesc şi

azi după o trecere de atâția ani, oameni de muncă, martori și frați de suferințe ai celor ce au fost omorâți în chip mișelesc și puindu-și sufletul și punga, în serviciul unor astfel de cauze sfinte, caută prin tot felul de mijloace cinstite să pună în fața întregii opinii publice, luptele nelegiuite ale dușmanului asupritor și ale vânzătorilor de țară ca văzându-le să-i judece pe fiecare în parte după gravitatea faptelor lor.

Când și când din diferite colțuri îndepărtate ale țării, ies la iveală apelul unor suflete mărinimoase îndreptate către toți fiii țării, prin care cer să trimită obolul lor frățesc pentru a se putea ridica monumente nepieritoare, în cinstea acestor apostoli ai neamului, monumente care vor petcețlui pentru mult timp urgia păgână și nemernicia vânzătorilor de suflete nevinovate.

Un astfel de început modest, dar mare în adevărata lui pornire, îl face pe d-l Anastase Nota, proprietar în comuna Crăciuneni-de-Jos, prieten de aproape al preotului C. Păunescu, împușcat de trupele germane la intrarea lor în țara noastră și care a fost închis la un loc cu răposatul preot și a scăpat de moarte numai în urma unei fericite întâmplări, a intervenției neobosite făcută de d-l Ad-tor al plășei aceleia — Mircea Costopol — actualmente Advocat la Plasa Silistra.

D-l Anastase Nota, ca consătean al Preotului, ca om cu mare greutate în cuvânt, cunoscut chiar mie, încă de pe când era Administrator de moșie la comuna Broșteanca - Bogdana — Teleorman, frământat veșnic de amintirea clipelor grozave, când în închisoarea dela Drăgănești-Olt, Preotul comunei, la auzul vestei că peste o oră va fi împușcat, a ingenuchiat pe pae și își făcea cea din urmă rugăciune, cu care ocazie și-a împărțit tot ce avea asuprași un semn de veșnică amintire, celor ce erau cu el în închisoare n'a lăsat să treacă nebăgată în seamă, nici această crimă urâtă și dând cel dintâi semnalul de propria sa socoteală, pune la îndemâna tuturor celor ce au inimă de Români, Broșura de față, în care vorbește chiar vocea lui ca martor ocular și prin care cere din partea tuturor iubitorilor de neam, modestul lor obol cu care să ridice un monument în curtea Bisericii din Radomirești-Olt care să arăte că pe acolo au trecut dușmanii neamului care și-au mănjit mâinile cu sângele nevinovat al acestui vrednic preot.

Nu trebuie trecut cu vederea nici gestul măreț de adevă-

rat patriot, al d-lui Vasile Alimănișteanu, fost și actual Prefect al județului Olt, care mișcat până la lacrimi de urgiile astea fără de seamă, în anul 1919, îndată după plecarea trupelor germane din țară, primăvara au invitat la Drăgănești-Olt unde a fost împușcat preotul, în mod oficial pe mulți notabili din Slatina și Drăgănești, toate persoanele oficiale din plasa Drăgănești ca : preoți, învățători, primari, notari, etc., și într'un convoi mareț și impunător au pornit la mormântul preotului C. Păunescu unde din vreme încunoștințați fiind se strânsese o mare nesfârșită de țărani, țărance, bătrâni cu plete albe, bune cu micuți de mână, veniți într'adins să slăvească memoria iubitului lor preot.

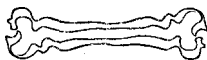
Au fost clipe înălțătoare în timpul săvârșirii slujbei de către P. C. Protoereul Costică Popescu al județului Olt și preoți veniți într'adins.

Iar dacă spațiul nu-mi îngăduie să dau la iveală punct cu punct ceia ce s'a petrecut la locul unde a fost înmormântat preotul și pe care se găsește ridicată azi o cruce de către tatăl preotului, chiar din timpul acela o fac nu din motive de economie, ci din respectul ce vi-l păstrez cetitorilor, de a vă pune la îndemână adevăruri cari n'au să aibă nevoie de nici o contrazicere.

Eu ca coleg de școală al răposatului preot, sunt fericit că am fost chemat de către Comitetul de inițiativă în frunte cu d-l Anastase Nota, de a pune umărul cel dintâi la ridicarea unui astfel de monument și socotindu-mi sarcina îndeplinită prin cuvintele ce le-am spus până aci, dau rândul de vorbă prietenului meu, d-lui Anastase Nota.

Preot OPREA D. SANDULESCU

BOGDANA-TELEORMAN

* * *

Preotul Constantin N. Păunescu s'a născut în comuna Mihăeștii-de-Jos, Județul Olt la 29 Ianuarie 1889.

A făcut clasele primare la Roșiori-de-vede, iar cursul seminarial la Seminariul „Nifon Mitropolitul“ din București pe care l'a terminat în anul 1910.

Preotul C. N. Păunescu — Mihăești-Olt
Impușcat de trupele de ocupație.

A fost mai întâi învățător la Mihăeștii-de-Sus, Olt, iar pe ziua de 17 Decembrie 1911 hirotonisit preot paroh pe seama bisericii din comuna Titulești pendinte de comuna Crâmpoia acelaș județ. A fost apoi transferat după cerere pe ziua de 18 August 1912 la parohia Crăciuneii de-Jos (Radomirești) acelaș județ.

Preot cinstit s'a ocupat numai de biserică predicând ne-

încetat cuvântul Domnului, pentru care fapt era iubit de toată lumea.

În timpul războiului invadând Nemții, era în ziua de 10 Noemvrie 1916, împreună ne-am refugiat la Roșiorii-de Vede unde am stat cu toții până la 16 Noemvrie, și pe urmă ne-am înapoiat la Radomirești.

Cea dintâi grijă la înapoierea Preotului a fost, să vadă dacă Biserica a suferit vreo pagubă din partea dușmanilor, care curgeau puhoi spre București, pe aci fiind linia principală Craiova - București.

Aci găsește Biserica transformată în grajd, plin de pae, sfintele icoane luate dela locul lor și servind de pat nemților, iar, Prastolul din Altar trântit jos, fapt care la câte va zile a fost adus și la cunoștiința Preotului Catolic care se găsea în treacăt cu trupele germane.

De amintit este că Biserica aceasta este o Catedrală monumentală, căci în forma și stilul ei nu se găsește în tot județul așa local mareț.

Preotul German fiind încuartierat la Preotul Păuulescu, dimineața când m'am dus și eu pe la Preot, Biserica fiind în fața casii Preotului, Preotul German dorind să viziteze acest mareț locaș, neputându-și stăpâni admirația în fața picturii superbe acestui Sfânt lăcaș, a adus laude fondatorilor ei.

Intrebat de Preotul C. Păuulescu de ce se îngăduie astfel de nelegiuiri trupelor germane mai ales că Germania este o țară civilizată.

Preotul Catolic după un moment de gândire a răspuns : „Da“ dar Bisericile D-voastre aparțin statului iar nu comunității și tot ce aparține statului cu care suntem în război dispunem noi de ele cum vrem, și a plecat.

Înființându-se Comandaturi, Comaudamentul dela această Etapă se svonise că va face spânzurătoare sau că va împușca pe cineva, numai să bage groaza în lume. Primul dintre oamenii cu vază a fost Preotul Alexandru Georgescu din comuna Dăneasa, care a fost condamnat la 10 ani închisoare, și oare a fost trimis în Germania să și facă osânda, și care n'a venit nici astăzi înapoi și nici nu se știe de el nimic.

Au trecut de atunci multe zile grele pentru noi, căci dușmanul cutropitor nu înceta să se îngămădească tot mereu spre București.

De bine de rău trecuseră toate. Ziua de 15 Februarie 1917, zi de mare nenorocire a fost pentru Preot și pentru toată familia lui, căci ea aduce după sine condamnarea la moarte de către Tribunalul Militar German.

Iată împrejurările în cari s'au petrecut toate acestea :

O servitoare a Preotului găsind o granată germană și părăndui-se frumoasă la vedere a luat-o și a ascuns-o în bucătăria preotului fără să știe niminea de aceasta.

În ziua de 15 Februarie ora 3 p. m. nerăbdarea a împinso să umble din nou la granată. Aceasta explodând a omorât-o pe loc și a deteriorat o parte din casa Preotului.

La sgomotul exploziei au alergat vecinii și postul de poliție germană care în acea zi se mutase aci.

De către un servitor al meu mi s'a adus la cunoștință că o bombă a explodat la Preot în casă, ducându-mă întracolo găsesc pe Preotul Păunescu plimbându-se pe stradă între biserică și casă.

De către postul de poliție s'a anunțat Comandatura, ear Preotul cu familia și alte două femei la cari s'au găsit deasemenea granate, au fost supravegheate în timpul nopții de nemți.

A doua zi 16 Februarie Preotul C. Păunescu a fost arestat la poliție. Dela Comandatura din Drăgănești au sosit patru ofițeri germani împreună cu judecătorul lor la postul de poliție din această comună. Fiind adunată mai multă lume în fața postului a întrebat judecătorul pe oameni de Preot cu cine este prieten.

Oamenii au spus toți într'un glas că Preotul este cu toată lumea prieten căci este un om foarte bun

Judecătorul a întrebat din nou cu cine are prietenie mai intimă. Atunci oamenii m'au spus pe mine.

Imediat a trimis doi soldați cu boionetele la arme și m'au luat de acasă și m'au dus la arest unde am găsit pe preot. Preotul era păzit de un soldat German. Cum m'a văzut pe mine Preotul m'a întrebat : pe D-ta pentru ce te-a adus ? N'am apucat să răspund și Preotul a fost lovit de soldatul German peste gură cu dosul palmei ca să nu vorbească.

Imediat a venit un ofiter cu o frânghie și ne-a legat pe amândoi cu mâinile la spate. În timpul acesta s'a schimbat soldatul care a fost și a venit de pază un soldat mai bătrân.

Preotului i se făcuse sete și l'a rugat pe soldat să-i dea nițică apă. Pela orele 11, mi-'aduc aminte era o zi de eamnă grozavă, afară ninge de zor, zăpada atingând 1 metru înălțime pe drum și aproape 2—3 metri la adăposturi unde o viscolise. Cu toată asprimea vremii am fost transportați noi și preoteasa împreună și cu cele două femei la care s'au găsit granate, la închisoarea din Drăgănești, distanță de 14—15 kilometri unde am fost depuși la un loc cu alți vre-o 12—13 condamnați. A doua zi Vineri ne-a adus în fața judecăței unde am fost interogați cu privire la granata explodată de către judecătorul de Instrucție.

Pe seară Preotul se îmbolnăvește de gât și a doua zi Sâmbătă 18 Februarie face cunoscut gardianului, iar acesta raportând mai departe, s'a dispus examinarea Preotului de doctor. Acesta a prescris doctoriile necesare, dar a dat ordin ca să nu i-se dea toate deodată spre a se otrăvi.

În ziua de 18 Februarie Preotul își face Testamentul.

Am stat la închisoare Duminecă și Luni, vremea fiind foarte urâtă martorii ceruși nu au putut fi aduși, ear Marți de la orele 12 a. m., a fost luat Preotul, Preoteasa și cele două femei și duși la Consiliul de Judecată.

Pe mine m'a lăsat nefiind instrucția completă din cauza martorilor. Cu toată apărarea dreaptă ce și-a susținut-o singur Preotul și l mai susținea doi din Membrii din 12 câți era compusă Comisia adică preotul Catolic și Judecătorul, după cum declară și preoteasa care a fost față la judecată, ear ceilalți erau pentru condamnarea Preotului la moarte.

După condamnarea la închisoare pe 10 ani a preotului din Dăneasa, Nemții țineau morțiș spre a înfricoșa populația și mai mult să condamne la moarte pe cineva. Ocazia a fost bine venită pentru ei, căci a condamnat la moarte pe Preotul Păunescu.

La auzul acestei vești nenorocite, Preotul îngenunche pe paele din camera arestului făcându-și rugăciunea cea din urmă și rostind în auzul tuturor cuvintele : „Iartă-mă Doamne și primește-mă în împărăția ta, căci eu mor nevinovat, sângele meu stă deasupra lui Victor Tâlmaciul.

Apoi sculându-se și-a împărțit tot ce avea asuprași și-a dat la toți câteceva ca: obiecte, bani, etc. și a cerut tuturor celor ce au pățimit împreună cu el în închisoare, ertare pen-

tru greșelile ce poate și-au făcut unii altora. La auzul acestor cuvinte ochii tuturor s'au umplut de lacrimi. După vre-o câteva minute îmi spune „mi este foame“. L'am rugat să mănânce fiind mâncare, și-'mi răspunde: „La ce are să-'mi folosească mâncarea când știu că peste o oră sau două am să fiu împușcat“. Apoi mi'a încredințat testamentul mie spre a-l da familiei lui dacă eu voi scăpa.

Dintre oamenii cari au fost în închisoare cu noi sunt: Stancu Rădulescu din comuna Crăciuneii-de Jos, Marin Băzăvan din comuna Zănoaga, Marin Stănescu Șef de tren pe linia Roșiori—T.-Măgurele, Ungureanu Ion Plut. Major din armata Română str. Viitor No. 49 București și alții

Precis la orele 5 p. m. vine în închisoare judecătorul neamț și Preotul Paladian din Dragănești—Olt și chiamă pe Preotul Păunescu la ușă il scoate afară în cealaltă cameră și îi spune: „Părinte ești condamnat la moarte“ uite și preotul să vă împărtășească, iar Preotul Păunescu a spus că este împărtășit și citește sentința de condamnare

O R D I N

Neexecutând ordinul imperial și complotând în contra armatelor germane sunteți condamnat la „moarte“.

Mai aveți de trăit un ceas, dacă aveți de spus ceva priotei spuneți, iar preotul Păunescu spune judecătorului dacă pedeapsa mea cu moartea nu se poate transforma în închisoare cât de mare s'au într'o amendă mare. Judecătorul îi spune că nu.

Dar corpului meu îi dați voe părinților mei să-l înmormânteze la mine în comună? Judecătorul spune că da, căci tatăl preotului venise cu vreun cîas înainte de citirea sentinței putuse să vie. Atunci a fost adusă și prioteasa din cealaltă comună unde se găsia și ea închisă cu celelate două femei, și prioteasa condamnată la 2 ani închisoare, iar femeile la câte 1 an,

Ce s'a petrecut atunci, mintea mi-se întuneacă și limba mi-se leagă în gură chiar acum după trecere de atâta timp să vă pot istorisi (descrie). Atât știu numai că s'au aruncat unul în brațele celuilalt și au rămas muți de durere, și n'au putut să schimbe nici un cuvânt, numai atât că amândoi plângeau.

La ora 5³⁰ cu greu au fost despărțiți.

Părintele încă în floarea vârsti, fiindcă avea numai 28 ani, a fost legat cu mâinile la spate, scos afară din închisoare

și aruncat într'o sanie trasă de 2 cai, iar prieteasa aruncată în închisoare. Afară vremea cea viscoloasă continuă să-și depue firul ei așa că cu greu se putea călători cu sania.

Asprimea vremii nu a făcut însă că pe tot întinsul drumului dela închisoare și până la locul de execuție să se adune lume multă, foarte multă, cărora preotul le striga în gura mare: „Fraților mor nevinovat“. Zadarnic se dă bice cailor spre a duce mai repede la locul de execuție pe cel fără de vină, căci Dumnezeu care vede totul și răsplătește fiecăruia după faptele sale nici de data aceasta nu a lăsat să treacă nebăgat în seamă semnele care din vreme prevesteau ruina nemilosului asupritor.

La o cotitură de drum caii se opriră brusc pe loc și nu mai vreau să mai plece cu nici un chip. Abia după lungi chinuri și frământări caii pornesc, iar poporul care văzuse și pricepuse puterea acestui semn Dumnezeesc...

Parte din ei strigau să-l erte, parte spuneau că popa este nevinovat căci nici caii nu vor să-l ducă la locul de execuție. Dar totul era de prisos.

Fiara cu ochii aprinși de mânie devenea din ce în ce mai turbată și lovea cu mai multă furie pe bielele animale, spre a duce mai repede pe nefericitul preot la locul de osândă (moarte). Odată ajuns acolo preotul a fost legat la ochi și 10 soldați au executat ordinul păgânilor, răpind pentru totdeauna viața tânărului vlăstar.

Comisia de condamnare fiind față, doctorul neamț a constatat moartea apoi a fost înmormântat în cimitirul din comuna Drăgănești-Olt, fără nici o ceremonie creștinească unde i-se săpase groapa de prizonieri români.

D-l Nae Păunescu tatăl preotului C. Păunescu a urmat sania până aproape de locul de execuție, iar acolo a fost dat mai în urmă cu câțiva zeci de metri să nu fie aproape de fiul său la execuție.

Așa a fost răpită, viața acestui tânăr urmaș al Domnului plâns zadarnic de toți fii săi duhovnicești.

Nu și-au ținut măcar nici făgăduiala de a da trupul nefericitului său părinte și fără să țină seama de nimic la îngropat chiar în cimitirul unde a fost înpușcat. A doua zi toți acești nelegiuți judecători se convinseseră că preotul a fost nevinovat, dar ceea ce făcuseră nu se putea desface, ear pe mine nu mai ma judecat știindu-mă în închisoare încă 15 zile în urmă

ca să se convingă și mai bine să nu cumva să fi fost vreun complot, după mari intervenții din partea fostului Ad-tor al Plășii Mircea Costopol, către judecătorul Nemțesc, căci el era contra execuției preotului și fără știrea Comandantului al Etapei a venit în persoană la închisoare și mi-a dat drumul. Toți soldații nemți erau convinși că preotul a fost nevinovit. Un amănunt interesant care merită să fie cunoscut cititorilor, este faptul că în Joia cea mare, când după datinile noastre creștinești se duc flori pe mormintele celor morți. Nemții din acea comună s'au dus toți în corpore la mormântul nevinovătatului preot și au cumpărat atâtea flori de la femeile care veniseră la cimitir, în cât nici un colțuleț din mormântul preotului nu mai rămăsese neacoperit de ei cu flori, dar toate căințele lor au fost prea târzii.

Preotul fusese împușcat în fața lumii, soția sa și celelalte două femei fuseseră transportate în închisoarea dela Craiova spre ași face osânda, iar în urma lor pe drumuri au răms trei copilași micuți, suflete nevinovate care cu mâinele întinse la cer și cu ochii înecați în lacrimi treceau zi după zi așteptând să-și revadă părinții iubiți.

Dar cruda soartă nu a fost de partea lor căci sprijinul lor tot ce avea mai scump se dusesse pe lumea cealaltă.

Mama lor la 6 luni a fost grațiată de restul pedepsi, iar între timp 2 din micuți rămași acasă s'au dus pe aceiași cale a veșniciei pe care cu puțin mai înainte a apucat tatăl lor.

Dumnezeu să-i așeze pe toți 3 în ceata dreptilor, iar celor ce au pregătit această prăpastie să le plătească Dumnezeu după faptele lor.

După câteva luni comandantul acestei etape s'a mutat la altă comaudatură și la un cerc intim care l'a avut în ziua plecării pe lângă alte discuții ce a avut, s'a pronunțat că a fost mulțumit la această etapă dar pleacă cu inima mâhnită pentru moartea preotului și după plecarea lui mi-le spunea tâlmaciul comandamentului care erea un român bucovinean.

La un an la 21 Februarie 1918 atunci a dat părinților corpul defunctului preot, la desgropat și la înmormântat după dorința răposatului la locul său natal, unde i s'a făcut slujba creștinească de către preoți locali și din prejur unde am luat și eu parte la slujbă.

Pe anul 1921 în luna Martie Prea Sf. Sa Episcopul de

Argeș Visarion Puiu împreună cu Prea C. Protoereu Gavril Ionescu al jud. Olt, Directoru Seminarului de Argeș și alte (autorități) oficialități au venit în comuna noastră, în vizită canonică unde au fost găzduiți la mine și a doua zi dimineața a luat parte la slujba bisericească și pe urmă s'a interesat de precedenți preoți și în special de Pr. C. Păunescu care a fost împușcat de nemți.

În urma informațiilor căpătate Prea Sf. Sa a rămas foarte emoționat și cu dorința în suflet a rugat pe P. C. Protoereu ca mâine când va face vizita economică la Mihăești-de-Jos, să meargă să facă un trisaghion răposatului, ceea ce s'a și făcut însoțit și de d-l Prefect.

COPRINSUL TESTAMENTULUI.

Sâmbătă 18 Februarie 1917

T E S T A M E N T

Iubite tată, mamă, frați, surori, soție iubită și copilașii mei iubiți.

De o fi să mor, să știți că sunt nevinovat, întrucât absolut n'am știut că în casa unde eu stau să se găsească rămasă dela soldații germani sau să fie spre nenorocirea familiei mele, de vreun rău voitor adusă o granată germană care mi-a cauzat nenorocirea.

Am fost bolnav de tristețe și rău tratat în închisoare.

Aibi grijă de copii să învețe carte pentru a deveni oameni cu vază în toată țara, ajută-i și cheltuește totul cu ei.

Zino, soție mult iubită, de vei păstra veșnic amintirea mea, nu te vei mai căsători cu niminea.

Eu zic: nu învrednici pe nimeni să-și bată joc de cela ce am fost numai eu.

Toți banii depunei pentru copii și stai la tata. Nu fi risipitoare și răzătoare. Ai la tine niște bani ai Bisericii să-i dai Epitropiei și să primești adevărînță.

Deosebit ai la tine 2040 lei în hârtii, afară de monedele de aur, verighetele și ceasornicu de aur.

Aibi grijă să nu răzâ lumea nici de tine nici de copii.

Fii femeie serioasă.

Făceți-mi pompă și să pretinzi Preoților slujbă rară, îngerească, știu tu cum îmi plăcea mie.

Vei lua vesmintele noi dela biserică toate și vei da Bisericii pentru ele 300 lei, adică mai mult decât costă ele, sau vei lua altele, în schimb mă veți îngropa cu ele.

Să-'mi faceți cavou frumos, cu cruce bună și cu fotografia mea în ea la Mihăeștii-de-Jos.

Dumnezeu să vă aibă în pază.

Preot (ss) C. N. PĂUNESCU.

Și acum iubite cititor cel ce ai citit punct cu punct această tristă istorisire, făcută nu cu chip meșteșugit ci cu mâna pe conștiință, de cel mai apropiat prieten al dispărutului Preot, socotim că vei gândi ca și noi, ca o datorie de frate, de a ne trimite modestul D tale obol, adunat dela toți iubitori de neam din acea comună, așa că până într'o lună dela primirea acestei broșuri însoțită de o listă de subscripție să avem înapoiată lista, ca să putem cât mai curând porni la ridicarea acestui monument, care va fi pentru generațiile viitoare, cartea cea mai tare, în care se va săpa cu litere adânci în piatră fapta mișelească a dușmanului setos de sânge și nemernicia vânzătorului de neam.

ANASTASE NOTTA.

Comuna Crăciuneii-de-Jos. — Olt.

— S F Â R Ș I T —

